

NORDEN: OLAV RYTTER, som fulgte de norske styrkene til Ishavsfronten: "Når jeg tenker på denne ferdens med norske soldater på vei til Norge på britisk krigsskip, gjennom russisk havn, samler inntrykkene seg om 3 ting: Den glade, utre kampvilljen hos soldatene våre - det gripende inntrykk av det russiske folk der nord og av de russiske soldater som venter på å komme i kamp mot den forhvette fienden i lag med nordmennene - den rørende når sagt takknemlige gleden hos dem som alt strir på norsk grunn, over den velvilje som møter dem, og et gode samarbeid som rår mellom dem og den norske sivilbefolking. Og så igjen gjen den svende viten om svarte branntomter og den sum av nød og menneskelig lidelse som det nazistiske vildtyrret etter seg på tilbaketoget gjennom vinteren. Og likevel slår deten imøte det samme inntrykk av et Nordnorge i kamp som vi har opplevd før en gang i denne krigen. De hunder frivillige fra by og land viser at anden fra Narvik-fronten mai-juni 1940 ennå lever. Igjen er hele Nordnorge aktivt eller passivt i kamp, og denne gang i nød og trang en sefrviss kamp for friheten. - En russisk offiser sa: "Mengen uker kjempet vi oss fram gjennom Nordfinnland. Tyskerne hadde svidd av etter seg hvert eneste hus og hver eneste utmarklade og tømmerkise. I 4 uker hadde vi ikke tak over hodet. Så i folk, var det tyske baktropper. Hvert liv var en tysk snikskytter. Under orskegrensen så vi synsranden foran oss gloende rød. Vi visste med en gang at det var tyskerne som var i ferd med å evakuere Kirkenes. Fraen åsrygg så jeg i rålysingen norsk terreng foran meg. Et norsk flagg var heist over en liten bondegård på den andresiden av elven. Jeg skjønte meden gang - det er ingen tysker! Jeg samlet kompaniet og fortalte hva jeg hadde sett. De så på hver andre som ville de si: "Tro hvordan nordmennene tar mot oss, så uflidde som vi er etter livet i villmarken!" - Dagen etter marsjerte vi forbi den lille stuen, skjeggete, fillete og uflidde var vi. Men under det norske flagget sto bonden hans og smilte og vinket. Vi prøvde å marsjere i takt - og greide det, og jeg så hvordan karene sine lyste opp. Men nærmere Kirkenes så vi en brent gård, og det var ikke den siste vi sa. Men også her sto den norske familien under det norske flagget og vinket til oss. Da forsto vi. Og enda mer forsto vi senere da vi hørte om den tyske tvangsevakueringen. Disse folkene var blitt igjen før å slutte seg til oss, i kampen for samme sak. Vi var igjen mennesker blandt venner. De kan være viss på at da vi dagen etter var i hard kamp med tyskerne vest for Kirkenes, visste hver mann av oss at nordmennene ikke bare var våre allierte på papiret, men var med oss med liv og sjel i kampen mot den felles fiende og for den felles sak: ~~FRIKINNSKJER~~ friheten for Russland og for Norge. Jeg tror på denne frontsoldaten når han sier at dette var det største han hadde opplevd i denne krigen. - Jeg hadde håpet å komme til Kirkenes. Men båten tilbakte til England gikk tidligere enn ventet. Jeg er i alle fall glad for over å kunne gi dette inntrykket av denne første ferd til Norge av norske soldater med britisk skip til russisk havn. Det var godt for samarbeidet mellom de 3 nasjoner og for sluttkampen for Norges frihet. - KRONPRINS OLAV på en pressekonferanse i London i går: "Tyskerne er på i til retrett i Nordnorge. Retretten er meget vanskelig, og oppgaven blir ikke lett å utføre. Tyskerne er tvunget til å oppgi praktisk talt hele Finnmark fylke og drar seg nå tilbake 50 km. forsvarslinje fra Lyngenfjord nord for Narvik til svenskegrensen. Under tilbaketoget gjennomfører tyskerne en tvangsevakuering av sivilbefolkingen som omfatter 61 000 personer og blir gjennomført med 100 %. Tyskerne bruker drastiske metoder for å få sivilbefolkingen med seg som beskyttelse mot angrep fra luften og sjøen. De bruker hunder for å oppspore dem som forsøker å unnslippe denne "frivillige" evakueringen. Flere er blitt skutt. De norske myndigheter gjør alt de kan for å klaffe forsyninger til de tvangsevakuerte og organisere motstanden mot tyskernes forholdsregjer. - I Kirkenes-området klarte ca. 8 % av befolkningen å bli igjen. De samarbeider med russerne og de norske myndigheter som er kommet dit, og holder på å organisere en motstandsbevegelse, mens russerne forfølger de rekrutterende tyskerne. Jeg ønsker å understreke at samarbeidet mellom den røde og de norske myndigheter i en hver henseende har vært ytterst hjertelig. Det kan tas som eksempel på hvordan 2 nasjoner bør samarbeide under slike omstendigheter. - Matsitusasjonen i Norge er jevnt over meget dårlig. - DET SVENSKE RØDE KORS og Svenske jernbanearbeideres støttekomite har begge ytet 50 000 kr. til den svenske Norgeshjelpen. - til bespising av og julepakker til norske barn. 80 000 julepakker er alt sendt og 60 000 til skal sendes. - FLYKTNINGSTRØM MEN til Sverige øker. Søndag kom enda en gruppe på 150 nordmenn til Karasuando i Nordsverige etter å ha tatt seg fram mange mil til fots gjennom øde og ulent terreng, til dels sne, og 10-15 gr. kulle. Kondisjonen var likevel forholdsvis god, og de fikk en hjertelig mottagelse av svensken. De forteller at tilstanden i Nordnorge er kaotisk. At svenske også vet hva det gjelder viser denne overskriftene i Morgontidningen: "Strabasius flukt gjennom fjellét bort fra hird og Gestapo. - Dagens Nyheter forslår at det settes opp hjelpestasjoner med telt og matforråd for å ta mot dem som kommer gjennom disse vanskelige tilgjengelige traktene der det mildest talt er vanskelig å få seg fram uten kart og kompass i snetykke og take i de korte vinterdagene. - BERGEN er i evakueringens tøgn. Folk har fått gynene opp for risiko ved å bo nær tyske militær-anlegg og samlinger av ubåter og andre krigsfartøy. Hele kaiområdet fra Laksevagneset til Hagraneset er fullt av militære mål. Men det er ikke lett å komme ut av Bergen. Bare få båtbater går, rutebilsrafikken er innskrenket til det minimale, og med jernbanen kommer en ikke lenger enn til Voss uten tysk tillatelse. Myndighetene legger ikke 2 pinner i kors for å hjelpe til. Nazistenes flukten-fra-bolsjevikene-propaganda er en brattig boomerang. For hvert lig som som går tapt og hvert hus som blir ødelagt ~~ENDRER KOMMENDE GÅR~~ øker hatet mot nazistene. // SERMELDING: 1) Judas kan ta det rolig. Det som forsvant i Spania, er nå i Amerika. 2) Vinteren står for døren.

VESTFRONTEN: Festningsbyen Belfort ble igår etter bitter kamp erobret av den 1. franske arme, som nådde fram til Rhinen like nord for Basel om kvelden, etter at de hadde brutt gjennom Belfortåpningen. Andre franske styrker har nådd Mülhouse på 25 km. i nordøst. Den 1. franske arme har rykket fram 80 km. på 2 dgr. - Eisenhower på en pressekonferanse i Paris: "Den 1. franske arme har gjort en glimrende prestasjon. Jeg er glad det er franskmann som har vunnet denne seieren. Det har vært mitt ønske å gi den største mulige hjelpe til de franske myndigheter for å sette dem i stand til å ta størst mulig del i frigjøringen av landet. Vi var enige om dette før landstigningen. Frankrike var berettiget til å få en slik oppgave, og for Europa som helhet var det av det gode. Som en oppriktig beundrer av Frankrike nærer jeg det innerlige ønske at Frankrike må få igjen sin tradisjonelle stilling, ikke når krigen er over, men mens den er i gang." De tyske styrker som står overfor den 7. am. arme i Vogserne er truet i flanken av truet i flanken av franskmannenes fremrykking nordover langs Rhinen. - Sveits melder at flere og flere tyske tropper går over grænsen og overgir seg til den den sveitsiske grænsevakt. - På den 3. am. armes front er det organisert motstand i Metz opphört. Amerikanerne tar seg av tyske snikskyttere og styrker som holder ut i fortene nordvest for byen. Kathedralen i Metz er uskadd. - Nordøst for Metz står amerikanerne 3 km. inne på tysk jord i ~~Kreuznach~~ og avanserer gjennom Saardalen mot Merzig og Saar, 3 km. borte. Det strategisk viktige sambandssentrum Dieuse, som tyskerne har forsvarat så lenge og sa bittert, er frigjort. - Den 1. am. arme lenger nord har nesten nådd fram til Kœlnsletten etter å ha omgått Eschweiler, som blir angrepet fra 3 knter. Styrker som har ryddet Hürtgen-skogen, står 6 km. fra ~~Eifel~~ Düren, der det bare er baktropper igjen. Tyske lastebiler, panserkolonner, hestekjøretøy og artilleri fyller autostradaen Aachen/Köln som Hitler selv la med tanke på krigen mot vest. Tyskerne trkker seg også tilbake fra Jülich, der den 9. arme er 10 km. unna. Andre styrker står 4 km. fra Ruhr. De har brutt gjennom den gamle Siegfriedlinjen og står foran befestninger av nyere dato. Motangrep er slatt tilbake. - I Sydvestnederland har den 2. brit. arme tatt byen Kessel på vestbredden av Maas. Tyskerne er tvunget til å rømme store områder. - Korr.: "De britiske og amerikanske operasjoner som førte til erobringningen av Geilenkirchen er et militært mestersykte. - Tyskerne har alt store vanskeligheter med å skaffe kanoner, tanks og annet utstyr til de mange utsatte punktene. Forrige uke måtte de sende den 9. panserdivisjon fra den brit. 2. armes front til den 9. am. armes - og nå sendes den enda lenger syd. De franske tropper møtte liten motstand, fordi tyskerne hadde trukket styrker fra dette avsnitt for å møte trusselen i Metz-avsnittet. De mobile tyske panseravdelinger er utmattet av å bli flyttet fram og tilbake for å fylle stadig nye huller i fronten. - Tunge, eksorterte britiske bombefly angår mål i Ruhr. 200 amerikanske bombefly eskortert av 700 jagere angrep syntetiske oljefabrikker i Gelsenkirchen og jernbanetomter i Münster. Jagerflyene stupbombet mål i Wiesbaden-Coblenz-og Bonn-området. Luftwaffe var ikke ~~øppen~~: Ingen bombefly og 18 jagerfly savnes, men 10 kan ha landet på alliert område. - Bombefly fra Italia Blechammer oljeraffineri i øvre Schlesia og jernbanen Zagreb/Sarajevo/Brod - tyskernes siste rettetrute fra Midtlugoslavia. Nøytrale land melder om omfattende missnøye i de Rhineland-fabrikker som er har testramt av bombing. Mange fabrikker er stengt p.gr.a. kullmangel. Jernbanetrafikken er betraktelig redusert. Nye arrestasjonsbølgjer fyller koncentrasjonsleirer og fengsler med nye ofre hver eneste dag. - EN FORORDNING FRA DET ALLIERTE OKKUPASJONSSTYRE understreker at en rekke forbrytelser for uten spionasje og attentater mot allierte soldater kan medføre dødsstraff - f.eks. støtte til nazipartiet og andre organisasjoner som er opploft av de allierte myndigheter, besittelse av skytevåpen, forsøk på å utgi seg for alliert soldat og plundring misshandling av lik. - I NEDERLAND er Rotterdam fullstendig ødelagt. 12 000 tyske ødeleggelsesekspert har med bistand av 3Stropper sprengt pakhusene i luften, ødelagt kaiene og satt fabrikker, lagre og tysener av hus i brann. - Rotterdam driver det "grønne politi" og nazisjefen Seyss Innquart en uoppførlig terror som hevn for den gleden innbyggerne viste da de allierte rykket inn i Nederland. Går mer enn 5 mann sammen på gaten, blir de skutt rett ned. Den første terroruken ble 200 mennesker skutt rett ned og likene etterlatt på gaten. Vannet er rasjoner - en liter om dagen - så man kan ikke vaske seg, eller lage mat hjemme. Elektrisiteten er stengt, og gass fins ikke. Tyskerne har nedlagt forbud mot å opprette flere kommunale kjøkkener. - En av sine motbydeligste skjensesdåder utførte tyskerne natt til 6/11, de britiske nærmest seg den lille byen Echten. 200 mennesker ble sperret inne i rádhuset, som ble sprengt i luften. Bare 65 klarte å komme ut. Av de 135 som ble drept, var 52 barn. - Under razziaen etter folk til "arbeidstjeneste ved forsvarsverkene i Nederland" er 130 000 personer på 17-50 år arrestert og ført med ferjer oppetter Rhinen. Deres skjebne er ukjent. På denne maten prøver tyskerne å komme motstandsbevegelsen til livs. De håper å få tak i de ukjente lederne ved å arrestere alle arbeidsdyktige og våpenførende menn. Metoden er den samme som i Warszawa, der de skjøt ned store grupper i håp om at lederne var blandt dem. - Dagens Nyheter: "Tyskerne hadde tenkt å bruke Nederland som anskuelesundervisning i hvordan de ville ordne freden og velstanden i det nye Europa. Nederland fikk som de ville ødelegge landet i vest gle styrt direkte av Wehrmacht. Men heller ikke Nederland lot seg nyordne. Så kom deporteringen av 1/2 mill. mann, skyting av gissler, ødeleggelse av byer og landsbyer, og sprenging av dikene for å legge landet øde med saltvann. - Nå står de allierte på Nederlands jord. Lenge kan frigjøringen ikke la vente på seg. Men den tiden som står igjen blir den vanskeligste. Folkets kampvilje er likevel ikke ukuelig."

RUSSERNE har hatt ny framgang i Ungarn og har åpnet en ny offensiv i Latvia.